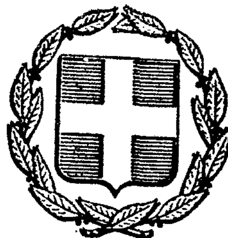

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1979 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 220

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 969

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας «περὶ μικτῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων καὶ συναφῶν δικονομικῶν διατάξεων» καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν!

Ἄρθρον πρῶτον.

Τὸ κεφάλαιον Γ' τοῦ Τμήματος ΙΙΙ τοῦ τετάρτου βιβλίου (ἄρθρα 377 ἕως 408) τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Μικτὰ Δικαστήρια.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 377.

1. Τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν δικαστήριον καὶ τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν ἐφετεῖον συγκροτοῦνται καθ' ἕκαστον μῆνα τοῦ ἔτους, πλὴν τῶν μηνῶν Ἰουλίου, Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου, καθ' οὓς μόνον δι' ἐξαιρετικοὺς λόγους δύνανται νὰ συγκροτηθοῦν. Ἡ ἐκτίμησις τῶν ἐξαιρετικῶν τούτων λόγων, ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ εἰσαγγελέως ἐφετῶν.

2. Ἡ σύνοδος τοῦ δικαστηρίου διαρκεῖ εἴκοσι τέσσαρας ἡμέρας, διαιρεῖται δὲ εἰς δύο δωδεκαημέρους περιόδους. Ἡ σύνοδος δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τῶν εἴκοσι τεσσάρων ἡμερῶν. Ἡ δικαιοδοσία τοῦ δικαστηρίου ἐξακολουθεῖ καὶ μετὰ τὴν εἰκοστὴν τετάρτην ἡμέραν, πρὸς συνέχισιν ἐκδικάσεως ὑποθέσεως, ἧς ἡ ἔναρξις ἐγένετο πρὸ τῆς λήξεως τῆς συνόδου.

Ἄρθρον 378.

1. Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους, ὁρίζει διὰ διατάξεως αὐτοῦ, τὴν ἡμέραν ἐνάρξεως ἑκάστης συνόδου τῶν μικτῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων τῆς ἕδρας καὶ περιφερείας του καὶ τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ ἐφετείου τῆς περιφερείας του διὰ τοὺς ἐπομένους μῆνας ἀπὸ Ὀκτωβρίου μέχρις Ἰουνίου. Ἐπίσης ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους, ὁρίζει διὰ διατάξεως αὐτοῦ, τὴν συγκρότησιν τῶν ἄνω δικαστηρίων κατὰ τοὺς μῆνας Ἰούλιον, Αὔγουστον καὶ Σεπτέμβριον, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν του ἐξαιρετικοὶ λόγοι ἐπιβάλλουν τὴν συγκρότησίν των καὶ κατὰ τοὺς μῆνας τούτους.

2. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις τοῦ εἰσαγγελέως ἐφετῶν, ἐκτίθενται εἰς τὴν αἴθουσαν ἑκάστου μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου καὶ ἑκάστου μικτοῦ ἐφετείου ἀντιστοίχως. Ἡ κατὰ μῆνα Ἰούνιον ἐκδιδομένη ἐκτίθεται μόνον εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν δικαστηρίων, εἰς τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ συγκροτηθοῦν ταῦτα κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας.

Ἄρθρον 379.

Προσόντα Ἐνόρκων.

1. Ἱκανοὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου εἶναι: α) Διὰ μὲν τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν δικαστήριον, οἱ κατοικοῦντες ἢ μονίμως διαμένοντες ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ πρωτοδικείου ἔνθα συγκροτεῖται τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν δικαστήριον Ἕλληνες πολῖται ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἔχοντες συμπληρώσει τὸ 30ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ μὴ ὑπερβάντες τὸ 70όν, κεκτημένοι τοὐλάχιστον ἀπολυτήριον στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀπολαύοντες τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων. β) Διὰ δὲ τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν ἐφετεῖον, οἱ κατοικοῦντες ἢ μονίμως διαμένοντες ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ ἐφετείου, ἔνθα συγκροτεῖται τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν ἐφετεῖον, Ἕλληνες πολῖται ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἔχοντες συμπληρώσει τὸ 40ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ μὴ ὑπερβάντες τὸ 70όν, κεκτημένοι τοὐλάχιστον ἀπολυτήριον Γυμνασίου παλαιοῦ τύπου ἢ Λυκείου καὶ ἀπολαύοντες τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἱκανὸς ἀριθμὸς ἐνόρκων κατοικούντων ἢ μονίμως διαμενόντων ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ ἐφετείου, θεωροῦνται ἱκανοὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου καὶ οἱ κατοικοῦντες ἢ μονίμως διαμένοντες ἐκτὸς τῆς ἕδρας ἀλλ' ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ἐφετείου.

2. Ὡς κατοικοῦντες ἢ μονίμως διαμένοντες ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ δικαστηρίου, θεωροῦνται καὶ οἱ ἐν τῇ ἕδρᾳ τούτου ὑπηρετοῦντες δημόσιοι πολιτικοί, δημοτικοὶ ἢ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ὑπάλληλοι Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ἐπὶ σχέσει δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ὡς καὶ οἱ ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτοῦ ὑπηρετοῦντες ὑπάλληλοι Ὀργανισμῶν ἢ ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας καὶ Τραπεζῶν.

Ἄρθρον 380.

Κωλύματα ἐνόρκων.

1. Κωλύονται νὰ εἶναι ἔνορκοι: α) Ἰσοβίως μὲν οἱ Κληρικοὶ παντὸς θρησκεύματος καὶ παντὸς ἐν γένει βαθμοῦ, ὡς καὶ οἱ μοναχοί. β) Προσκαίρως δέ, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ὁ Πρωθυπουργός, οἱ Ἀντιπρόεδροι τῆς Κυβερνήσεως, οἱ Ὑπουργοί, οἱ Ὑφυπουργοί, οἱ Γενικοὶ Γραμματεῖς τῶν Ὑπουργείων, οἱ Βουλευταί, οἱ Καθηγηταὶ Πανεπιστημίων, οἱ Νομάρχαι, οἱ διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ἰσόβιοι δικαστικοὶ λειτουργοὶ πάσης κατηγορίας καὶ οἱ Πάρεδροι, τὸ κύριον προσωπικὸν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, οἱ Δήμαρχοι, οἱ Πρόεδροι Κοινοτήτων καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς γραμματείας πάντων τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν εἰσαγγελιῶν, καθ' ὃν χρόνον διαρκεῖ ἡ ἰδιότης των αὕτη.

Ἄρθρον 381.

Ἰσόβιος ἀνικανότης.

Ἰσοβίως μὴ ἱκανοὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου, ἀνεξαρτήτως ἀποκαταστάσεως ἢ μή, εἶναι οἱ ἀμε-

τελεσιδίκως καταδικασθέντες δι' οιονδήποτε έγκλημα πηγάσαν έκ δόλου, εις ποινήν στερητικήν της ελευθερίας, ανωτέραν των τριών μηνών.

Άρθρον 382.
Πρόσκαιρος ανικανότης.

Προσκαίρως μή ικανοί πρός εκπλήρωσιν των καθηκόντων του ενόρκου είναι: 1) οι παραπεμφθέντες δι' οιονδήποτε έκ δόλου πηγάζον έγκλημα, καθ' ού ο νόμος απειλεί ποινήν φυλακίσεως τουλάχιστον τριών (3) μηνών. 2) Οι τελούντες υπό δικαστικήν απαγόρευσιν ή αντίληψιν. 3) Οι πτωχεύσαντες μέχρι της αποκαταστάσεώς των. 4) Οι διανοητικώς πάσχοντες. 5) Οι τυφλοί και οι κωφάλαλοι.

Άρθρον 383.
Ετήσιοι γενικοί κατάλογοι ενόρκων.

1. Τό συμβούλιον των πλημμελειοδικών και τό συμβούλιον των εφετών, μετ' ακρόασιν του παρ' αυτοίς εισαγγελέως, καταρτίζουν μέχρι της 20ής Απριλίου εκάστου έτους, τόν ετήσιον κατάλογον των ενόρκων διά τό μικτόν ορκωτόν δικαστήριον και τό μικτόν ορκωτόν εφετείον, αντιστοίχως, βάσει των κριτηρίων των άρθρων 379, 380, 381 και 382.

2. Οι κατάλογοι συντάσσονται κατ' αλφαβητικήν σειράν επωνύμου και περιέχουν τό κύριον όνομα, τό όνομα πατρός και επί εγγάμου γυναικός τό ονοματεπώνυμον του συζύγου της, την ηλικίαν, τό επάγγελμα, την διεύθυνσιν και τάς γραμματικάς γνώσεις. Κατά την σύνταξιν των καταλόγων, προτιμώνται πάντοτε, οι παρέχοντες τά εχέγγυα χρηστότητος, αμεροληψίας, ανεξαρτησίας γνώμης και κοινωνικής πείρας, προσέτι δέ και οι έχοντες μείζονα μόρφωσιν της υπό του νόμου, δι' έκαστον κατάλογον ενόρκων, απαιτουμένης.

3. Διά την σύνταξιν του καταλόγου, οι άνω εισαγγελείς δύνανται νά ζητούν σχετικάς πληροφορίας και ονομαστικάς καταστάσεις περιεχούσας τά έν τη προηγουμένη παραγράφω στοιχεία, παρά πάσης Δημοσίας, Δημοτικής ή Κοινοτικής Αρχής, καθώς και παρά παντός Νομικού Προσώπου Δημοσίου ή Ιδιωτικού Δικαίου. Τά συλλεγέντα στοιχεία, διαβιβάζονται εγκαίρως υπό του εισαγγελέως εις τό έν τη πρώτη παραγράφω αντίστοιχον συμβούλιον, τό οποίον δύναται έκ τούτων νά περιλάβη εις τόν κατάλογον, όσα έκ των ονομάτων ήθελε κρίνει. Δύναται επίσης εκάτερον συμβούλιον νά συμπεριλάβη και έτερα ονόματα εκτός των άνω καταλόγων.

4. Ο κατάλογος αποτελείται, κατά τό δυνατόν, εξ ίσου αριθμού ονομάτων ανδρών και γυναικών. Περιλαμβάνει δέ έν συνόλω: α) διά τάς Αθήνας μέχρι 1.200, αλλ' ουχί έλασσον των 800 ονομάτων, β) διά την Θεσσαλονίκην, Πειραιά και Πάτρας μέχρι 1.000, αλλ' ουχί έλασσον των 600 ονομάτων και γ) διά τάς λοιπάς πόλεις μέχρι 750 αλλ' ουχί έλασσον των 150 ονομάτων.

5. Μέχρι τέλους Απριλίου τό βραδύτερον αποστέλλεται υπό του εισαγγελέως ανά έν αντίγραφον του συνταγέντος καταλόγου ενόρκων εις τόν γραμματέα του παρ' ώ τελεί συμβουλίου και εις τόν δήμαρχον της έδρας τούτου, από δέ της πρώτης έως και της δεκάτης πέμπτης Μαΐου οι κατάλογοι παραμένουν ανηρτημένοι έν τοίς γραφείοις του συμβουλίου και του δημαρχείου πρός γνώσιν των πολιτών.

Άρθρον 384.
Αιτήσεις - ενστάσεις και εκδίκασις τούτων. Οριστικοποίησις καταλόγου.

1. Μέχρι τέλους Μαΐου ο εισαγγελεύς πρωτοδικών, οι εις τόν κατάλογον περιληφθέντες, ως και πάς πολίτης, δύνανται νά απευθύνουν ενώπιον του συμβουλίου πλημμελειοδικών αιτήσεις περί εγγραφής ενόρκων εχόντων τά κατ' άρθρον 379 προσόντα ή ενστάσεις περί διαγραφής των μή εχόντων ή απολεσάντων ταύτα ή των υπαγομένων εις τινα των έν άρθροις 380, 381 και 382 περιπτώσεων κωλύματος ή ισοβίου ή προσκαίρου ανικανότητος ή των αγνώστου διαμονής ή ανυπάρκτων προσώπων ή των αποβιωσάντων. Αι αιτήσεις και ενστάσεις γίνονται ενώπιον του γραμματέως της εισαγγελίας πρωτοδικών δι' εγγράφου εγχειριζομένου εις τούτον, συντασσομένης εκθέσεως εγχειρίσεως ή και προφορικώς, συντασσομένης έν τη δευτέρα των περιπτώσεων εκθέσεως περί προφορικής αιτήσεως ή ενστάσεως, υπογραφομένης υπό του αιτούντος ή του ενισταμένου και του γραμματέως, όστις υποβάλλει ταύτας εις τόν παρ' ώ τελεί εισαγγελέα.

2. Εντός του πρώτου δεκαημέρου του μηνός Ιουνίου ο εισαγγελεύς πρωτοδικών υποβάλλει τάς έν τη προηγουμένη παραγράφω αιτήσεις και ενστάσεις μετά των προτάσεών του εις τό συμβούλιον πλημμελειοδικών.

3. Τό συμβούλιον πλημμελειοδικών αποφαίνεται δι' αποφάσεώς του επί των αιτήσεων και ενστάσεων, εντός του αυτού μηνός, εγγράφει δέ τούς εγγραπτέους, διαγράφει τούς διαγραπτέους και κηρύσσει οριστικόν τόν κατάλογον, όστις και ισχύει διά τό αμέσως επόμενον δικαστικόν έτος από 1 Οκτωβρίου μέχρι 30 Σεπτεμβρίου.

4. Εάν εξ οιουδήποτε λόγου δέν καταρτισθή ή δέν κηρυχθή οριστικός ετήσιος γενικός κατάλογος, ισχύει ο του προηγουμένου δικαστικού έτους.

Άρθρον 385.
Κατάλογος ενόρκων διά την σύνοδον.

1. Δέκα πέντε τουλάχιστον ημέρας πρό της ενάρξεως της συνόδου του μικτού ορκωτού δικαστηρίου εκάστου μηνός, τό οικείον συμβούλιον πλημμελειοδικών, δι' αποφάσεώς του, μετ' ακρόασιν του εισαγγελέως, εκλέγει διά την σύνοδον ταύτην έκ του ετησίου γενικού καταλόγου, α) έν Αθήναις 100 ενόρκους, β) έν εκάστη των πόλεων Θεσσαλονίκης, Πειραιώς και Πατρών 80 ενόρκους και γ) έν εκάστη των λοιπών πόλεων 60 ενόρκους.

2. Κατά την αυτήν της εκλογής ημέραν τό τριμελές πλημμελειοδικείον, συντασσομένου πρακτικού, προβαίνει, παρόντος και του εισαγγελέως, έκ των κατά την προηγουμένην παράγραφον εκλεγέντων, εις κλήρωσιν α) διά τό μικτόν ορκωτόν δικαστήριον της πόλεως Αθηνών 40 ενόρκων, β) διά τό μικτόν ορκωτόν δικαστήριον εκάστης των πόλεων Θεσσαλονίκης, Πειραιώς και Πατρών 36 ενόρκων και γ) διά τό μικτόν ορκωτόν δικαστήριον εκάστης των λοιπών πόλεων 32 ενόρκων. Εις τόν έν τω πρακτικώ περιλαμβανόμενον κατάλογον των διά την σύνοδον κληρωθέντων ενόρκων, καταχωρίζονται τά ονόματα τούτων, κατά τάξιν κληρώσεως αυτών, σημειουμένου και του αριθμού, όν έκαστος κληρωθείς φέρει έν τω ετησίω γενικώ καταλόγω. Οι κληρωθέντες ένορκοι δέν περιλαμβάνονται εις την εκλογήν ενόρκων διά την σύνοδον του αμέσως επομένου μηνός.

3. Έκ των κατά την προηγουμένην παράγραφον κληρωθέντων ενόρκων: α) οι 20 πρώτοι κληρωθέντες υπό του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών είναι οι ένορκοι της περιόδου του πρώτου δωδεκαημέρου της συνόδου του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου Αθηνών, οι δέ μετ' αυτούς 20 λοιποί είναι οι ένορκοι της περιόδου του δευτέρου δωδεκαημέρου της αυτής συνόδου, β) οι 18 πρώτοι κληρωθέντες παρ' εκάστου των Συμβουλίων Πλημμελειοδικών Θεσσαλονίκης, Πειραιώς και Πατρών είναι οι ένορκοι της περιόδου του πρώτου δωδεκαημέρου της συνόδου του έν τη έδρα τούτων Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου, οι δέ μετ' αυτούς 18 λοιποί είναι οι ένορκοι της περιόδου του δευτέρου δωδεκαημέρου της αυτής συνόδου και γ) οι 16 πρώτοι κληρωθέντες παρ' εκάστου των συμβουλίων πλημμελειοδικών των λοιπών πόλεων είναι οι ένορκοι της περιόδου του πρώτου δωδεκαημέρου της συνόδου του έν τη έδρα τούτων μικτού ορκωτού δικαστηρίου, οι δέ μετ' αυτούς 16 λοιποί είναι οι ένορκοι της περιόδου του δευτέρου δωδεκαημέρου της αυτής συνόδου.

Άρθρον 386.
Παράλειψις εκλογής και κληρώσεως.

Εάν εξ οιουδήποτε λόγου παραλειφθή υπό τινος συμβουλίου πλημμελειοδικών ή τριμελούς πλημμελειοδικείου ή κατά τό προηγούμενον άρθρον εκλογή ή κλήρωσις ενόρκων διά τινα σύνοδον, ισχύει δι' αυτήν ο κατάλογος ενόρκων της προηγουμένης, δι' ήν ενηργήθη κλήρωσις, συνόδου και άν έτι αυτή

εἶναι τοῦ προηγουμένου δικαστικοῦ ἔτους, θεωρουμένων τῶν ἐνόρκων τούτων ὡς κληρωθέντων καὶ διὰ τὴν περὶ ἧς ἡ παράλειψις σύνοδον, μὴ ἰσχύοντος τοῦ ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ τῆς παραγράφου 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου περιορισμοῦ.

Ἄρθρον 387.

Κλήτευσις καὶ δηλώσεις κληρωθέντων ἐνόρκων.

1. Οἱ διὰ τὴν σύνοδον κληρωθέντες ἔνορκοι καλοῦνται διὰ κλήσεως τοῦ εἰσαγγελέως πρωτοδικῶν νὰ ἐμφανισθοῦν ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστῶν τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν ἡμέραν ἐνάρξεως τῆς συνόδου καὶ νὰ ἐμφανίζωνται ἐνώπιον αὐτῶν καθ᾽ ἑκάστην δικάσιμον τῆς δωδεκαημέρου περιόδου, δι᾽ ἣν ἐκληρώθησαν, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των.

2. Ἡ κλῆσις ἐπιδίδεται εἰς τοὺς κληρωθέντας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 155 παρ. 1—2 πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου.

3. Οἱ κληρωθέντες διὰ τὴν σύνοδον ἔνορκοι ὀφείλουν πρὸ τῆς ἡμέρας ἐνάρξεως τῆς συνόδου νὰ δηλώσουν εἰς τὸν εἰσαγγελέα πρωτοδικῶν, καλούμενοι παρ᾽ αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ, ἐὰν ἔχουν ἢ ἀπώλεσαν τὰ κατ᾽ ἄρθρον 379 προσόντα ἢ ἐὰν ὑπάγωνται εἴς τινα τῶν ἐν ἄρθροις 380, 381 καὶ 382 περιπτώσεων κωλύματος ἢ ἰσοβίου ἢ προσκαίρου ἀνικανότητος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου.

4. Εἰς τοιαύτην δήλωσιν δύνανται οὗτοι νὰ προβοῦν καὶ οἴκοθεν.

5. Περὶ τῆς δηλώσεως συντάσσεται ἔκθεσις, ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ δηλοῦντος, τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ γραμματέως.

6. Ὁ ἔνορκος, παραλείπων τὴν ἐπὶ προσκλήσει τοῦ εἰσαγγελέως ὀφειλομένην δήλωσιν ἢ ἀποκρύπτων δι᾽ αὐτῆς ἢ τῆς οἴκοθεν γενομένης τοιαύτης τὴν ἀλήθειαν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 388.

Διαγραφὴ καὶ ἀντικατάστασις κληρωθέντων ἐνόρκων.

1. Κατὰ τὴν ἐπ᾽ ἀκροατηρίου συνεδρίασιν τῆς ἡμέρας ἐνάρξεως τῆς συνόδου ἀναγιγνώσκεται ὁ κατάλογος τῶν διὰ τὴν σύνοδον κληρωθέντων ἐνόρκων δι᾽ ἀμφοτέρας τὰς δωδεκαημέρους περιόδους τῆς συνόδου. Ἅμα τῇ ἀναγνώσει οἱ τακτικοὶ δικασταὶ τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου διατάσσουν, γιγνομένης περὶ τούτου μνείας ἐν τῷ πρακτικῷ συνεδριάσεως, τὴν διαγραφὴν ἐκείνων ἐκ τῶν κληρωθέντων ἐνόρκων, περὶ τῶν ὁποίων προκύπτει ὅτι δὲν ἔχουν ἢ ὅτι ἀπώλεσαν τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 379 προσόντα ἢ ὅτι ὑπάγονται εἴς τινα τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 380, 381 καὶ 382 περιπτώσεων κωλύματος ἢ ἰσοβίου ἢ προσκαίρου ἀνικανότητος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου ἢ ὅτι εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς ἢ ἀνύπαρκτα πρόσωπα ἢ ὅτι ἀπεβίωσαν. Ἐπίσης, κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον, ἐπὶ τῶν κατ᾽ ἄρθρον 387 παρ. 3—4 δηλώσεων, διατάσσουν τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ καταλόγου τῆς συνόδου διαγραφὴν τῶν ὑποβαλόντων τὰς δηλώσεις ταύτας, ἐφ᾽ ὅσον καὶ δι᾽ αὐτοὺς συντρέχει λόγος τις ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων ἐν σχέσει πρὸς τὰ προσόντα καὶ τὰς περιπτώσεις κωλύματος ἢ ἰσοβίου ἢ προσκαίρου ἀνικανότητος.

2. Ἅμα τῇ διαγραφῇ, οἱ αὐτοὶ τακτικοὶ δικασταί, γιγνομένης μνείας ἐν τῷ πρακτικῷ, προβαίνουν, κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν, ἐκ τῶν κατ᾽ ἄρθρον 385 παρ. 1 ἐκλεγέντων διὰ τὴν σύνοδον ἐνόρκων, εἰς κλήρωσιν ἑτέρων, ἰσαρίθμων δὲ καὶ ἀντιστοίχων πρὸς τοὺς διαγραφέντας, ἐνόρκων, οἱ ὁποῖοι ἀντικαθιστοῦν τοὺς διαγραφέντας καὶ λαμβάνουν τὴν θέσιν αὐτῶν ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν κληρώσεως, ὃν εἶχον οἱ διαγραφέντες. Οἱ οὕτω κληρούμενοι ἔνορκοι εἰδοποιοῦνται ἀμέσως, δι᾽ ἐπιδόσεως κλήσεως τοῦ εἰσαγγελέως πρωτοδικῶν, ἵνα ἐμφανίζωνται ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστῶν τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου εἰς τὰς ἑπομένας ἀπὸ τῆς κληρώσεώς των δικασίμους τῆς δωδεκαημέρου περιόδου, δι᾽ ἣν ἐκληρώθησαν, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των.

3. Τὰ ὁριζόμενα εἰς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ εἰς τὰς παραγράφους 3,4, 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 387 ἐνεργοῦνται καὶ διαρκούσης τῆς συνόδου ἐὰν κατ᾽ αὐτὴν προκύψουν δυσχέρειαι, ἐκ τῶν εἰς τὰ ἄρθρα ταῦτα λόγων, διὰ τὴν σύνθεσιν τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 389.

Ἀπαλλαγαὶ ἐκ τελῶν.

Ἅπασαι αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 384 παρ. 2 αἰτήσεις, ἐνστάσεις καὶ ἐκθέσεις περὶ ἐγγραφῆς ἢ διαγραφῆς ἐνόρκων, ὡς καὶ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 387 παράγρ. 3, 4, 5 καὶ 6 δηλώσεις καὶ ἐκθέσεις περὶ προσόντων, κωλυμάτων ἢ ἰσοβίου ἢ προσκαίρου ἀνικανότητος ἐνόρκων, καθὼς καὶ τὰ ἐπὶ τούτων κατὰ τὸ ἄρθρον 388 παρ. 1 καὶ 2 πρακτικά, συντάσσονται ἐφ᾽ ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 390.

Ἀμφιβολίαι περὶ ταυτότητος κληρωθέντων ἐνόρκων.

1. Πᾶσα ἀμφιβολία ἢ ἀμφισβήτησις περὶ τῆς ταυτότητος κληρωθέντος διὰ τὴν σύνοδον ἐνόρκου δύναται νὰ προβληθῇ εἰς τοὺς τακτικοὺς δικαστὰς τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου μόνον κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων εἴτε τὴν ἡμέραν ἐνάρξεως τῆς συνόδου εἴτε τὴν ἡμέραν δικασίμου πρὸς ἐκδίκασιν ὑποθέσεως, ἀλλ᾽ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν περιπτώσεων εὐθὺς ἅμα τῇ ἐκφωνήσει τοῦ ὀνόματος τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἐνόρκου, τῇ ἐνεργουμένῃ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὀνομάτων διὰ τὴν τοποθέτησιν εἰς τὴν κληρωτίδα, πρὸ πάσης δὲ ἐκφωνήσεως ἑπομένου ὀνόματος, καλυπτομένης ἄλλως πάσης ἐντεῦθεν ἀκυρότητος.

2. Ἐὰν οἱ τακτικοὶ δικασταὶ ἀποφανθοῦν ὅτι ὁ κλητευθεὶς ἢ ἐμφανισθεὶς δὲν εἶναι ὁ κληρωθεὶς ἔνορκος, ὅτι δὲ ὁ κληρωθεὶς τοιοῦτος δὲν ἔχει ἢ ἀπώλεσε τὰ κατ᾽ ἄρθρον 379 προσόντα ἢ ὅτι ὑπάγεται εἴς τινα τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 380, 381 καὶ 382 περιπτώσεων κωλύματος ἢ ἰσοβίου ἢ προσκαίρου ἀνικανότητος ἢ ὅτι εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς ἢ ἀνύπαρκτον πρόσωπον ἢ ὅτι ἀπεβίωσε, διατάσσουν τὴν διαγραφὴν αὐτοῦ ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν διὰ τὴν σύνοδον ἐνόρκων. Μεθ᾽ ὃ ἐνεργοῦνται τὰ ἐν ἄρθρῳ 388 παρ. 2 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 391.

Συνέπειαι ἀπουσίας ἐνόρκων — Ποινὴ λιπενόρκων.

1. Οἱ διὰ τὴν σύνοδον κληρωθέντες ἔνορκοι, ἐφ᾽ ὅσον ἐκλητεύθησαν κατὰ τὸ ἄρθρον 387 παρ. 1 καὶ 2, ὀφείλουν νὰ ἐμφανίζωνται ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστῶν τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν ἡμέραν ἐνάρξεως τῆς συνόδου, ὡς καὶ κατὰ πᾶσαν δικάσιμον τῆς δωδεκαημέρου περιόδου, δι᾽ ἣν ἐκληρώθησαν, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των. Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν κατὰ πᾶσαν δικάσιμον τῆς περιόδου, δι᾽ ἣν ἐκληρώθη, ἔχει καὶ πᾶς ἔνορκος κληρωθεὶς εἰς ἀντικατάστασιν διαγραφέντος, ἐφ᾽ ὅσον εἰδοποιήθη πρὸς τοῦτο κατὰ τὸ ἄρθρον 388 παρ. 2.

2. Οἱ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἔνορκοι, ἀπουσιάζοντες ἄνευ νομίμου λόγου, τιμωροῦνται δι᾽ ἀποφάσεως τῶν τακτικῶν δικαστῶν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων, διὰ χρηματικῆς ποινῆς 3.000 ἕως 10.000 δραχμῶν, ἐν ἑκάστῃ δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν δωδεκαήμερον περίοδον νέαν ἀπουσίαν διὰ χρηματικῆς ποινῆς 5.000 ἕως 20.000 δραχμῶν.

3. Νόμιμοι λόγοι ἀπουσίας θεωροῦνται: α) νόσος τοῦ ἐνόρκου ἢ μέλους τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, μὴ ἐπιτρέπουσα τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ ἐμφάνισιν, βεβαιουμένη δι᾽ ἰατρικῆς πιστοποιήσεως, β) ἔκτακτος δημοσία ὑπηρεσία, βεβαιουμένη ἐπισήμως καὶ ἠτιολογημένως ὑπὸ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, γ) λόγοι σπουδαῖοι καὶ εἰδικῶς διαπιστούμενοι, καταστήσαντες ἀδύνατον τὴν προσωπικὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἐνόρκου.

4. Οἱ τακτικοὶ δικασταὶ τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐφαρμογῆς τῶν προηγουμένων παραγράφων καὶ τοῦ ἄρθρου 392 ὁριζομένων, δύνανται, ἐὰν ἡ ἀπουσία ἐνόρκων καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν κλήρωσιν διὰ τὴν σύνθεσιν τοῦ

δικαστηρίου, νὰ διατάσσουν τὴν βιαίαν αὐτῶν προσαγωγήν, πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ ταύτης, τὴν διακοπὴν τῆς συνεδριάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 402.

5. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων καὶ τοῦ ἄρθρου 392 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐὰν χωρὶς νὰ συντρέχῃ περίπτωσις ἀνωτέρας βίας, ὁ κληρωθεὶς ἔνορκος ἀπεχώρησε διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως ἢ δὲν ἐπανῆλθεν εἰς αὐτὴν μετὰ πᾶσαν διακοπήν της.

Ἄρθρον 392.
Αἴτησις ἀκυρώσεως τιμωρηθέντων ἐνόρκων.

1. Ἀποφάσεις, ἐπιβάλλουσαι τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ποινήν, συντάσσονται καὶ ὑπογράφονται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀποστέλλονται ἐν ἀντιγράφῳ ὑπὸ τοῦ γραμματέως τὸ βραδύτερον τὴν ἐπιοῦσαν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς των εἰς τὸν εἰσαγγελέα ἐφετῶν, προκειμένου δὲ περὶ δικαστηρίου ἐκτὸς ἕδρας ἐφετείου εἰς τὸν εἰσαγγελέα πρωτοδικῶν. Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐπιμελεῖται αὐθημερὸν τῆς, διὰ δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ ἢ ἐπιμελητοῦ δικαστηρίων, ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν τιμωρηθέντα. Ἐφ' ὅσον ἡ ἐπίδοσις γίνεται ἐκτὸς τῆς πόλεως, ἐν ᾗ ἑδρεύει τὸ δικαστήριον ἢ ἐκτὸς τῶν συνοικισμῶν ἢ προαστίων αὐτῆς, δύναται, ἐν ἐλλείψει, ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι ἐπιμελητοῦ ἐν τῷ τόπῳ ἐπιδόσεως, νὰ παραγγελθῇ δι' αὐτὴν καὶ πᾶν ὄργανον τῆς δημοσίας δυνάμεως.

2. Ἐὰν ὁ τιμωρηθεὶς ἔνορκος εἶχε νόμιμον λόγον ἀπουσίας, ἀλλ' ἐξ ἀνωτέρας βίας ἢ ἀνυπερβλήτων αἰτίων δὲν ἠδυνήθη νὰ καταστήσῃ τοῦτον γνωστὸν εἰς τοὺς τακτικοὺς δικαστὰς τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπουσίας του, δύναται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν ἀκυρώσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐγχειριζομένην εἰς τὸν γραμματέα τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου, συντασσομένης ἐκθέσεως ἐγχειρίσεως. Ἡ αἴτησις δέον νὰ περιέχῃ εἰδικῶς καὶ συγκεκριμένως τὸν λόγον τῆς ἀπουσίας, ὡς καὶ τὰ περιστατικά, ἐξ ὧν δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ ἔγκαιρος γνωστοποίησις αὐτοῦ, καταχωρίζεται δὲ αὐθωρεὶ ὑπὸ τοῦ γραμματέως εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον καὶ ἀποστέλλεται ἀμέσως εἰς τὸν κατὰ τὴν παράγραφον 1 εἰσαγγελέα.

3. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑποβολὴ αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

4. Ὁ εἰσαγγελεὺς εἰσάγει τὴν αἴτησιν τὸ συντομώτερον εἰς ἑπομένην σύνοδον, ἀλλὰ μετὰ προηγουμένην κλήτευσιν τοῦ αἰτοῦντος. Ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως γίνεται ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως, ἡ προθεσμία δὲ αὕτη τῆς ἐμφανίσεως δὲν παρεκτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως.

5. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀποφαίνονται ἀμετακλήτως οἱ τακτικοὶ δικασταὶ τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου. Ὁ αἰτῶν ὑποχρεοῦται νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως ἢ νὰ παραστῇ διὰ πληρεξουσίου ἔχοντος εἰδικὴν ἐντολὴν παρεχομένην διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου. Ἄλλως ἡ αἴτησις ἀπορρίπτεται ὡς ἀνυποστήρικτος. Ἐὰν ἡ αἴτησις γίνῃ τύποις δεκτὴ καὶ κριθῇ βάσιμος κατ' οὐσίαν, ἀκυροῦται ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις.

Ἄρθρον 393.
Ἄδειαι ἀπουσίας ἐνόρκων.

1. Αἰτήσει τοῦ ἐνόρκου δύναται διαρκούσης τῆς συνόδου νὰ χορηγηθῇ εἰς τοῦτον ἄδεια ἀπουσίας.

2. Ἡ ἄδεια χορηγεῖται δι' ἀποφάσεως τῶν τακτικῶν δικαστῶν τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου μόνον ἐφ' ὅσον ἠτιολογημένως διαπιστωθῇ ὅτι ὑπάρχει ἀπόλυτος ἀνάγκη ὅπως ὁ ἔνορκος ἀπόσχῃ τῶν συνεδριάσεων ἢ ἀπομακρυνθῇ τῆς ἕδρας τοῦ δικαστηρίου, πιθανολογεῖται δὲ ὅτι δὲν θὰ προκύψουν ἐντεῦθεν δυσχέρειαι διὰ τὴν κλήρωσιν ἐνόρκων πρὸς συζήτησιν τῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 394.
Κλήρωσις ἐνόρκων πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεως.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως ἑκάστης ὑποθέσεως ἄρχεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει παρόντος τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ κατηγορουμένου ἡ ἀνάγνωσις τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων τῆς δωδεκαημέρου περιόδου, εἰς ἣν προσδιωρίσθη ἡ ὑπόθεσις, ἐκφωνουμένων τῶν ἐν αὐτῷ ὀνομάτων κατὰ τὴν ἐν τούτῳ σειράν, μέχρις οὗ συμπληρωθῇ ἐκ τῶν παρόντων ἐνόρκων ὁ ἀριθμὸς τῶν δέκα (10) ἐξ αὐτῶν. Τὰ ὀνόματα τῶν δέκα (10) τούτων ἐνόρκων τίθενται εἰς τὴν κληρωτίδα πρὸς κλήρωσιν τῶν τεσσάρων (4) ἐνόρκων, οἵτινες μετέχουν μετὰ τῶν τακτικῶν δικαστῶν τῆς συνθέσεως τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου, ὅπερ θὰ δικάσῃ τὴν ὑπόθεσιν.

Ἄρθρον 395.
Ἀσυμβίβαστον ἐνόρκων.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ εἰσαγγελέως, τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ἢ τοῦ κατηγορουμένου, ὡς καὶ ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ ἐνόρκου, οὗτινος τὸ ὄνομα ἐξεφωνήθη ἐκ τοῦ καταλόγου καὶ μετ' ἀπόφασιν τῶν τακτικῶν δικαστῶν, δὲν τίθεται εἰς τὴν κληρωτίδα τὸ ὄνομα τοῦ ἐνόρκου, ὅστις ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ συνέπραξεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως ἢ ὡς μάρτυς ἐμαρτύρησεν ἢ ὡς πραγματογνώμων ἐγνωμοδότησεν ἢ ἔχει συμφέρον ὡς ἀδικηθεὶς ἢ ζημιωθεὶς ἢ παρέστη ὡς συνήγορος κατὰ τὴν προδικασίαν τινὸς τῶν διαδίκων, συμβουλεύσας, συντάξας ὑπομνήματα, δικόγραφα πολιτικῶν ἀγωγῶν, αἰτήσεων κλπ. ἢ παρέστη ἢ παρίσταται ὡς τοιοῦτος ἐπ' ἀκροατηρίῳ ὑπὲρ οἱουδήποτε συμμετόχου ἢ τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ἢ τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου, πρὸς δὲ τῶν κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἢ ἐκ πλαγίου συγγενῶν μέχρις ἕκτου βαθμοῦ ἐξ αἵματος ἢ τετάρτου ἐξ ἀγχιστείας τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, τοῦ κατηγορουμένου, τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου ἢ τῶν συνηγόρων. Οὕτω, παραλειπομένων τῶν ὀνομάτων τῶν εἴς τινα τῶν περιπτώσεων τούτων ὑπαγομένων ἐνόρκων, συνεχίζεται ἡ ἐκφώνησις τῶν ὀνομάτων ἰσαρίθμων ἑπομένων τοιούτων, μέχρις οὗ συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν διὰ τὴν κληρωτίδα δέκα (10) ἐνόρκων. Μὴ ὑποβληθείσης αἰτήσεως, οὐδὲ γενομένης δηλώσεως, ἡ συγκρότησις τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου λογίζεται νόμιμος, καλυπτομένης πάσης ἐντεῦθεν ἀκυρότητος.

Ἄρθρον 396.
Ἐξαίρεσις ἐνόρκων.

1. Ἀφοῦ τεθοῦν εἰς τὴν κληρωτίδα κατὰ τὰ ἄρθρα 394 καὶ 395 τὰ ὀνόματα τῶν δέκα (10) ἐνόρκων, ὁ πρόεδρος τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου ἐξάγει ἐκ ταύτης ἀνὰ ἓν ὄνομα, ὅπερ ἐκφωνεῖ καὶ γνωστοποιεῖ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν εἰσαγγελέα καὶ τὸν κατηγορούμενον, πρὸς ἄσκησιν ὑπ' αὐτῶν τοῦ κατὰ τὴν ἑπομένην παράγραφον δικαιώματος ἐξαιρέσεως, μέχρις οὗ, μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τοῦ δικαιώματος ἐξαιρέσεως, συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν διὰ τὴν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου ἀπαιτουμένων τεσσάρων (4) ἐνόρκων.

2. Ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ κατηγορούμενος ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαιρέσουν ἕκαστος ἀνὰ δύο (2) ἐνόρκους.

3. Ἐπὶ πλειόνων κατηγορουμένων εἰς τὴν αὐτὴν δίκην καὶ ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν συμφωνοῦν ὡς πρὸς τὴν ἐξαίρεσιν, προσδιορίζεται διὰ κλήρου ἡ τάξις, καθ' ἣν ἕκαστος τῶν κατηγορουμένων θέλει ἀσκήσει τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαιρέσεως, οὕτως ὥστε, ὁ πρῶτος λαχὼν κατηγορούμενος ἐρωτᾶται πρὸ τῶν ἄλλων, τούτου δὲ μὴ ἀσκήσαντος τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαιρέσεως, ὁ δεύτερος καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, μέχρις ἐξαντλήσεως τοῦ δικαιώματος ἐξαιρέσεως τῶν ἐνόρκων.

4. Περὶ ἑκάστου ὀνόματος δύναται πρῶτος ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ μετὰ ταῦτα ὁ κατηγορούμενος νὰ ἐκφρασθῇ ἐλευθέρως, ἐὰν θέλῃ νὰ ἐξαιρέσῃ τὸν ἔνορκον, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐξήχθη. Οὔτε ὁ κατηγορούμενος, οὔτε ὁ εἰσαγγελεὺς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκθέσουν τοὺς λόγους ἐξαιρέσεως.

Ἄρθρον 397.
Ἀναπληρωματικοὶ ἔνορκοι.

1. Ἐὰν ὁ πρόεδρος τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου κρίνῃ ὅτι, ἕνεκα τῆς προβλεπομένης διαρκείας τῆς δίκης, ἐνδέχεται νὰ κωλυθοῦν τινες τῶν ἐνόρκων ὅπως παραμείνουν ἐν τῇ συνθέσει τοῦ δικαστηρίου μέχρι πέρατος τῆς διαδικασίας, δύναται, κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων, νὰ

διατάξη τὴν ἐκφώνησιν τῶν ὀνομάτων δύο (2) εἰσέτι ἐνόρκων, πέραν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 394 ὁριζομένων δέκα (10) ἐνόρκων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ ἄρθρον 395 ἐφαρμόζεται καὶ κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῶν ὀνομάτων τῶν δύο (2) τούτων ἐνόρκων, εἰς δὲ τὴν κληρωτίδα τίθενται τὰ οὕτως ἐκφωνούμενα ὀνόματα δώδεκα (12) ἐνόρκων, ἐκ τῶν ὁποίων κληροῦνται ἓξ (6) ἔνορκοι, ὁ δὲ κατηγορούμενος, πέραν τοῦ κατ' ἄρθρον 396 παρ. 2 δικαιώματός του ἐξαιρέσεως, δύναται νὰ ἐξαιρέσῃ καὶ ἕνα (1) ἐπὶ πλέον ἔνορκον.

2. Ἐκ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κληρουμένων ἓξ (6) ἐνόρκων, οἱ τέσσαρες (4) πρῶτοι κατὰ σειρὰν κληρώσεως εἶναι τακτικοί, οἱ δὲ δύο ἑπόμενοι εἶναι ἀναπληρωματικοί.

3. Οἱ ἀναπληρωτικοὶ ἔνορκοι συμπαρεδρεύουν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως καὶ ἀναπληροῦν, κατὰ σειρὰν κληρώσεώς των, τοὺς πρὸ τοῦ πέρατος τῆς διαδικασίας τυχὸν ἀποχωρήσαντας τακτικοὺς ἐνόρκους.

Ἄρθρον 398.
Ὅρκος ἐνόρκων.

1. Οἱ κληρωθέντες καὶ μὴ ἐξαιρεθέντες ἔνορκοι καταλαμβάνουν τὰς ἐπὶ τῆς ἕδρας τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου, ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῶν τακτικῶν δικαστῶν, καθωρισμένας θέσεις των καὶ εἶτα δίδουν τὸν νενομισμένον ὅρκον.

2. Οἱ ἔνορκοι, τακτικοὶ καὶ ἀναπληρωματικοί, ὁρκίζονται ἐν τῇ δημοσίᾳ συνεδριάσει, παρόντων τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ κατηγορουμένου.

3. Ὁ πρόεδρος τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου ἀναγιγνώσκει εἰς τοὺς ἐνόρκους τὸν ἑξῆς ὅρκον: «Ὁμόσατε καὶ ὑποσχεθῆτε, ὅτι θὰ θεωρήσητε μὲ προσοχὴν καὶ θὰ ἐξετάσητε εὐσυνειδήτως, κατὰ τὴν προκειμένην δικαστικὴν συζήτησιν, τὴν κατὰ τοῦ .... κατηγορίαν καὶ τὴν ὑπεράσπισίν του, ὅτι δὲν θὰ συνεννοηθῆτε μὲ κανένα περὶ τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως καὶ ὅτι, ἐκπληροῦντες τὰ εἰς ὑμᾶς ὡς ἐνόρκους ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα, δὲν θὰ πράξητε κατὰ φιλίαν, ἔχθραν, χάριν, οὔτε πρὸς ἰδιαιτέραν τινὰ ὠφέλειαν ἢ δι' ἄλλην τοιαύτην αἰτίαν, ἀλλὰ θὰ ἔχητε πρὸ ὀφθαλμῶν μόνον τὸν Θεόν, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ θὰ δώσητε τὴν ψῆφον σας κατὰ συνείδησιν καὶ κατὰ τὴν ἐκ τῶν συζητήσεων προελθοῦσαν ἐλευθέραν πεποίθησίν σας, προσφερόμενοι, κατὰ πάντα πιστῶς καὶ ἀδόλως, διὰ νὰ ἔχητε βοηθὸν τὸν Θεὸν καὶ τὸ Ἱερὸν Αὐτοῦ Εὐαγγέλιον».

4. Εἰς τοὺς μὴ πρεσβεύοντας τὴν Χριστιανικὴν Θρησκείαν ἐνόρκους ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ προέδρου ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὅρκου ἄνευ τῆς ἐν τέλει ἐπικλήσεως τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Ἐὰν ὅμως ὁ ὅρκος δοθῇ καὶ ἄνευ τῆς τροπολογίας ταύτης, χωρὶς νὰ γίνῃ ἀντίρρησις, εἶναι ἔγκυρος, καλυπτομένης πάσης ἐντεῦθεν ἀκυρότητος.

5. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὅρκου, ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου καλεῖ κατ' ὄνομα ἕκαστον τῶν ἐνόρκων, ὅστις ἀνατείνων τὴν δεξιάν, προφέρει τὴν λέξιν «ὀμνύω».

Ἄρθρον 399.
Πρότασις ἀκυρότητος.

Ἐπιφυλασσομένων τῶν ἐν ἄρθροις 390 παρ. 1, 395 καὶ 398 παρ. 3 εἰδικῶν διατάξεων, πᾶσα ἀκυρότης ἐκ τῆς παραβάσεως τῶν, περὶ προσόντων, κωλυμάτων καὶ ἰσοβίου ἢ προσκαίρου ἀνικανότητος τῶν ἐνόρκων, διατάξεων, ὡς καὶ πᾶσα τυχὸν ἄλλη τοιαύτη ἐκ τῆς παραβάσεως ἑτέρων, ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἐνόρκους διατάξεων, δύναται νὰ προταθῇ μόνον μέχρι τῆς ἐπ' ἀκροατηρίῳ ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων (ἄρθρα 394 καὶ 397), ἐὰν δὲ ἀφορᾷ εἰς ὡρισμένον προσωπικῶς ἔνορκον, μόνον ἅμα τῇ ἐκφωνήσει τοῦ ὀνόματός του καὶ πρὸ τῆς ἐκφωνήσεως τοῦ ἀμέσως ἑπομένου ὀνόματος. Ἄλλως, ἡ ἐκ τῆς παραβάσεως ἀκυρότης καλύπτεται.

Ἄρθρον 400.
Κλήρωσις διὰ πλείονας ὑποθέσεις.

Ἐὰν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν δικάσιμον ἔχουν ὁρισθῇ πρὸς ἐκδίκασιν πλείονες τῆς μιᾶς ὑποθέσεις, δύναται, μετ' ἀπόφασιν τῶν τακτικῶν δικαστῶν τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου, νὰ γίνῃ μία μόνον κλήρωσις ἐνόρκων, δι' ἁπάσας τὰς ὑποθέσεις, ἐφαρμοζομένων ἅπαξ τῶν ἐν ἄρθροις 394 ἕως καὶ 398 ὁριζομένων, ἐφ' ὅσον κατηγορούμενος εἰς ἑκάστην ὑπόθεσιν εἶναι τὸ αὐτὸ ἢ τὰ αὐτὰ ἀποκλειστικῶς πρόσωπα.

Ἄρθρον 401.

Αἱ ψῆφοι τῶν τακτικῶν δικαστῶν καὶ τῶν ἐνόρκων εἶναι ἰσότιμοι. Τὰ εἰς τοὺς δικαστὰς διδόμενα κατὰ τὸ ἄρθρον 357 δικαιώματα ἔχουν καὶ οἱ ἔνορκοι.

Ἄρθρον 402.
Διακοπὴ συνεδριάσεως καὶ διορισμὸς συνηγόρου.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 375 καὶ 376 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν τῇ ἐνώπιον τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου διαδικασίᾳ ἐπὶ κακουργήματι. Ἀλλ' ἡ διακοπὴ τῆς δίκης δὲν δύναται νὰ εἶναι μείζων τῶν τριῶν ἡμερῶν.

Ἄρθρον 403.
Ἀπαγγελία κατηγορίας — Ἀνάγνωσις τοῦ βουλεύματος.

1. Μετὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 339 καὶ 342 ὡρισμένα. Μετὰ ταῦτα ὁ εἰσαγγελεὺς ἀπαγγέλλει τὴν κατηγορίαν καὶ ἐγχειρίζει εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τὸν κατάλογον τῶν μαρτύρων, οἱ δὲ διάδικοι τὸν κατάλογον τῶν παρ' αὐτῶν κλητευθέντων μαρτύρων, οἵτινες, ἐντολῇ τοῦ προέδρου καλοῦνται τότε κατ' ὄνομα ὑπὸ τοῦ κλητῆρος.

2. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ καταλόγου τῶν μαρτύρων, ἐὰν δὲν διατάχθῃ ἀναβολὴ τῆς δίκης κατὰ τὰ ἄρθρα 352 καὶ 354, ἀναγιγνώσκει ὁ γραμματεὺς γεγωνυίᾳ τῇ φωνῇ, τὸ διατακτικὸν τοῦ παραπεμπτικοῦ βουλεύματος ἢ τὸ κλητήριον θέσπισμα ἂν ἡ κατηγορία εἰσήχθη δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως (ἄρθρον 308 παρ. 3 καὶ 320 παρ. 1). Τούτου γενομένου ὁ πρόεδρος ἐξηγεῖ πρὸς τὸν κατηγορούμενον σαφῶς τὰς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας, ζητεῖ τὰς ἐν ἄρθρῳ 343 πληροφορίας καὶ διατάσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συζητήσεως.

Ἄρθρον 404.
Ἁρμοδιότης τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου.

1. Τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν δικαστήριον ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς εἰσαχθείσης κατηγορίας. Ἐπίσης ἀποφαίνεται α) περὶ τῶν περιστάσεων, ἐξ ὧν ἤρτηται τὸ εἶδος καὶ τὸ μέτρον τῆς ποινῆς, ὡς καὶ περὶ τῶν λόγων ἐπιτάσεως ἢ μειώσεως αὐτῆς, β) περὶ τῆς ἐπιβλητέας κυρίας καὶ παρεπομένης ποινῆς καὶ τῶν ἐπιβλητέων μέτρων ἀσφαλείας, γ) περὶ τῆς καταγνωστέας συνολικῆς ποινῆς, δ) περὶ τῆς μετατροπῆς (ἄρθρον 82 Π.Κ.) ἢ τῆς ἀναστολῆς (ἄρθρον 99 Π.Κ.) τῆς ποινῆς καὶ ε) περὶ παντὸς θέματος μὴ ὑπαχθέντος εἰδικῶς εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστῶν.

2. Τὸ αὐτὸ δικαστήριον μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐνώπιον τούτου συζητήσεως ἀποφασίζει περὶ τῆς εἰς ὑστέραν δικάσιμον ἀναβολῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως.

3. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀναβολῆς ἐκδικάσεως ὑποθέσεώς τινος εἰς ἑτέραν δικάσιμον τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης συνόδου τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου, τὸ δικαστήριον συγκροτεῖται ἐκ νέου.

Ἄρθρον 405.
Ἁρμοδιότης τῶν τακτικῶν δικαστῶν.

1. Οἱ τακτικοὶ δικασταὶ τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου, ἄνευ συμπράξεως τῶν ἐνόρκων, ἀποφασίζουν α) περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ κατηγορουμένου, β) περὶ τοῦ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας ἀναφυομένου θέματος τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου, γ) περὶ τῆς νομιμοποιήσεως τῆς παραστάσεως τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ἢ τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου, δ) περὶ τῶν προϋποθέσεων ἐγκυρότητος τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον εἰσαγωγῆς καὶ περὶ τῶν διαδικαστικῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐπ' ἀκροατηρίῳ διαδικασίας, ε) περὶ τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν παρεμπιπτόντως ἀνακυπτόντων καὶ ἐξεταζομένων νομικῶν ζητημάτων, στ) περὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 471 παρ. 2 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως, ζ)

περὶ τῆς κατ' ἄρθρον 101 παρ. 1 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀνακλήσεως τῆς χορηγηθείσης ἀναστολῆς καὶ η) περὶ τῶν ἀστικῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ἀθωωθέντος κατηγορουμένου, κατὰ τὸ ἄρθρον 71.

2. Οἱ τακτικοὶ δικασταὶ μόνοι κηρύσσουν ἀπαράδεκτον τὴν ποινικὴν δίωξιν ἢ παύουν ὁριστικῶς αὐτήν, ἐὰν ὁ πρὸς τοῦτο λόγος διεπιστώθη ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως πρὸ τῆς κληρώσεως ἐνόρκων.

3. Αἴτησις ἀκυρώσεως διαδικασίας ἢ ἀποφάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 341 ἢ 430 ἐπιτρέπεται μόνον εἰς περίπτωσιν καταδίκης συναιτίου διὰ τελεσθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ συναφῆ πρᾶξιν εἰς βαθμὸν πλημμελήματος, τῆς σχετικῆς αἰτήσεως ἐκδικαζομένης ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστῶν.

Ἄρθρον 406.

Ἀπόφασις ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἀπαιτήσεων.

Οἱ τακτικοὶ δικασταὶ μετ' ἀκρόασιν τῶν διαδίκων, ἀποφασίζουν συγχρόνως ἐν τῇ ποινικῇ ἀποφάσει καὶ περὶ τῶν ὑποβληθεισῶν ἰδιωτικῶν ἀπαιτήσεων τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 371 παρ. 3 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 407.

Ἀνακοίνωσις πρὸς τὸν καταδικασθέντα.

1. Ἀπαγγελθείσης τῆς ἀποφάσεως, ὁ πρόεδρος ἀνακοινοῖ εἰς τὸν καταδικασθέντα, ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀσκήσῃ ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας ἔφεσιν ἢ ἀναίρεσιν. Εἰς αὐτὸν ἐξηγοῦνται συνοπτικῶς, ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ εἶναι ἔγκυρα καὶ τύποις δεκτὰ τὰ ἔνδικα ταῦτα μέσα.

2. Ἐὰν οἱ τακτικοὶ δικασταὶ νομίζουν ὅτι ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ ἐν τῇ συγκεκριμένῃ περιπτώσει, λόγῳ τῶν συντρεχουσῶν περιστάσεων, εἶναι πολὺ αὐστηρά, δύνανται νὰ ἐκφράσουν αὐτεπαγγέλτως εὐχὴν περὶ μετριασμοῦ ἢ ἀφέσεως τῆς ποινῆς διὰ χάριτος.

Ἄρθρον 408.

Διὰ τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν ἐφετεῖον ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 384—407, ὅπου δὲ ἐν αὐταῖς μνημονεύεται τὸ συμβούλιον πλημμελειοδικῶν, τὸ τριμελὲς πλημμελειοδικεῖον, ὁ εἰσαγγελεὺς πρωτοδικῶν καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς εἰσαγγελίας πρωτοδικῶν, νοεῖται ἐν προκειμένῳ τὸ συμβούλιον ἐφετῶν (ἐν τριμελεῖ συνθέσει) τὸ τριμελὲς ἐφετεῖον, ὁ εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς εἰσαγγελίας ἐφετῶν. Ὅπου ἐν ταῖς αὐταῖς διατάξεσι μνημονεύονται οἱ τακτικοὶ δικασταί, οἱ ἔνορκοι, ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου νοοῦνται ἐν προκειμένῳ οἱ τακτικοὶ δικασταί, οἱ ἔνορκοι, ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ ἐφετείου».

Ἄρθρον δεύτερον.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἄρθρον 8. Δικαστήρια ἀσκοῦντα δικαιοδοσίαν ἐπὶ κακουργημάτων.

1. Τὰ ἀσκοῦντα δικαιοδοσίαν ἐπὶ κακουργημάτων δικαστήρια συγκροτοῦνται ὡς ἑξῆς:

α) Τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν δικαστήριον συγκροτεῖται ἐκ τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, δύο πρωτοδικῶν καὶ τεσσάρων ἐνόρκων.

β) Τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν ἐφετεῖον συγκροτεῖται ἐκ προέδρου ἐφετῶν, δύο ἐφετῶν καὶ τεσσάρων ἐνόρκων.

γ) Τὸ πενταμελὲς ἐφετεῖον τὸ ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 συντίθεται ἐκ τοῦ προέδρου ἐφετῶν ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του καὶ τεσσάρων ἐφετῶν.

δ) Τὸ ἑπταμελὲς ἐφετεῖον συντίθεται ἐκ προέδρου ἐφετῶν καὶ ἓξ ἐφετῶν.

2. Τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν δικαστήριον συγκροτεῖται ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστου πρωτοδικείου καὶ τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν ἐφετεῖον ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστου ἐφετείου.

3. Τὸ πενταμελὲς ἐφετεῖον λειτουργεῖ ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστου ἐφετείου, τὸ δὲ ἑπταμελὲς ἐφετεῖον ἐν τῇ ἕδρᾳ τῶν ἐφετείων: Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης, Πειραιῶς, Πατρῶν καὶ Λαρίσης.

4. Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν ἢ ἕτερος τῶν παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέων ἢ ἀντεισαγγελέων ἐφετῶν ἀσκεῖ καθήκοντα εἰσαγγελέως ἐνώπιον τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ ἐφετείου τῆς ἕδρας του, καὶ ἐνώπιον τῶν μικτῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων τῆς ἕδρας καὶ περιφερείας του, εἰς τὰ ὁποῖα καὶ προσδιορίζει τὰς ὑποθέσεις, δύναται δὲ οὗτος νὰ ὁρίσῃ καὶ εἰσαγγελέα ἢ ἀντεισαγγελέα πρωτοδικῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν καθηκόντων εἰσαγγελέως ἐνώπιον τῶν μικτῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων τῆς ἕδρας καὶ περιφερείας του.

5. Καθήκοντα γραμματέως τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου ἐκτελεῖ ὑπάλληλος τῆς γραμματείας τοῦ πρωτοδικείου, τοῦ δὲ μικτοῦ ὁρκωτοῦ ἐφετείου ὑπάλληλος τῆς γραμματείας τοῦ ἐφετείου».

Ἄρθρον τρίτον.

Τὸ ἄρθρον 109 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἄρθρον 109. Τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου.

Τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν δικαστήριον δικάζει εἰς πρῶτον βαθμόν: α) τὰ κακουργήματα, ἐξαιρέσει τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν πενταμελῶν ἐφετείων καὶ β) τὰ πολιτικὰ πλημμελήματα.

Ἄρθρον τέταρτον.

Τὸ ἄρθρον 110 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καταργεῖται.

Ἄρθρον πέμπτον.

Τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«1) Τὰ ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος προβλεπόμενα κακουργήματα περὶ τὸ νόμισμα, περὶ τὰ ὑπομνήματα, κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας, κατὰ τῶν περιουσιακῶν δικαίων, ψευδοῦς παρ' ὑπαλλήλου βεβαιώσεως, νοθεύσεως, ἀπιστίας περὶ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπεξαιρέσεως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἐὰν μὲν ἐτελέσθησαν ὑπὸ πολιτῶν, ἀσχέτως προσώπου τοῦ παθόντος καὶ ποσοῦ ὀφέλους ἢ ζημίας, ἐὰν δὲ ἐτελέσθησαν ὑπὸ στρατιωτικῶν, ἐφ' ὅσον στρέφωνται ὁπωσδήποτε κατὰ τοῦ Δημοσίου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου καὶ τὸ δι' αὐτῶν ἐπιτευχθὲν ἢ ἐπιδιωχθὲν ὄφελος τοῦ πράξαντος ἢ ἡ προσγενομένη ἢ ὁπωσδήποτε ἀπειληθεῖσα ζημία τοῦ Δημοσίου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν 250.000 δραχμῶν.

2) Τὰ ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος προβλεπόμενα κακουργήματα κλοπῆς, ὑπεξαιρέσεως καὶ πλαστογραφίας, ἐφ' ὅσον στρέφωνται ὁπωσδήποτε κατὰ τοῦ Δημοσίου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου καὶ τὸ δι' αὐτῶν ἐπιτευχθὲν ἢ ἐπιδιωχθὲν ὄφελος τοῦ πράξαντος ἢ ἡ προσγενομένη ἢ ὁπωσδήποτε ἀπειληθεῖσα ζημία τοῦ Δημοσίου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν 250.000 δραχμῶν.

Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἀποφυλακίσεως ἐπ' ἐγγυήσει ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων διατασσομένης εἰς οἱονδήποτε στάδιον τῆς ἀνακρίσεως ἢ εἰς τὴν περίπτωσιν ἀναβολῆς τῆς δίκης, ἡ ὁριζομένη ἐγγύησις εἶναι ἴση πρὸς τὴν ἀπειληθεῖσαν ἢ προσγενομένην ζημίαν εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου ἢ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου».

Ἄρθρον ἕκτον.

Τὰ δι' εἰδικῶν νόμων ὑπαχθέντα εἰς τὸ Πενταμελὲς Ἐφετεῖον ἐγκλήματα ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάγωνται εἰς αὐτό.

Ἄρθρον ἕβδομον.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 243 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἡ προστεθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 663/1977 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας κλπ.» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Οἱ ἐπὶ τῆς προανακρίσεως ὑπάλληλοι καλοῦν ἐνώπιόν των πρὸς ἐξέτασιν μάρτυρας καὶ λαμβάνουν τὰς ἀπολογίας κατηγορουμένων, ἐφ' ὅσον πάντες οὗτοι εἶναι κάτοικοι τῆς περιφερείας των, ἢ ὁμόρων εἰρηνοδικειακῶν περιφερειῶν, ἄλλως, ἀφοῦ συγχρόνως εἰδοποιήσουν τὸν οἰκεῖον εἰσαγγελέα, ἀναθέτουν τὴν ἐξέτασιν μαρτύρων καὶ τὴν λῆψιν ἀπολογιῶν

κατηγορουμένων, ὅταν πάντες οὗτοι εἶναι κάτοικοι ἑτέρων περιφερειῶν, εἰς τὸν ἁρμόδιον ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον, ὁ ὁποῖος δέον νὰ ἐκτελέσῃ τὴν τοιαύτην παραγγελίαν, ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν.

Τὰ Εἰρηνοδικεῖα τὰ ἑδρεύοντα εἰς τὴν περιοχὴν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης θεωροῦνται ὅμορα».

"Αρθρον ὄγδοον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 432 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν.Δ. 1160/1972 καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 53/1975, προστίθεται παράγραφος 4, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«4. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῆς ἐφέσεως ἁρμοδίου δικαστηρίου, ἐὰν ὁ εἰς πρῶτον βαθμὸν ἀθωωθεὶς ἐπὶ κακουργήματι δὲν ἐμφανισθῇ ἵνα δικασθῇ κατ' ἔφεσιν ἀσκηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ διώκουσαν τὴν ἐπὶ κακουργήματι καταδίκην του».

"Αρθρον ἔνατον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 473 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 3, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«3. Ἡ προθεσμία τῆς ἀσκήσεως ἀναιρέσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς καταχωρήσεως καθαρογεγραμμένης τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως εἰς εἰδικὸν ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, τηρούμενον ὑπὸ τῆς Γραμματείας τοῦ Ποινικοῦ Δικαστηρίου. Ἡ καθαρογραφὴ τῆς ἀποφάσεως δέον νὰ γίνῃ ἐντὸς δεκαπέντε (15) ἡμερῶν ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου».

"Αρθρον δέκατον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 486 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«2. Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν, δύναται νὰ ἀσκήσῃ ἔφεσιν κατὰ τῆς ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ πενταμελοῦς ἐφετείου τῆς περιφερείας τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖ ἐφετείου, ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη παμψηφεὶ δὲν χωρεῖ τοιαύτη ἔφεσις».

"Αρθρον ἑνδέκατον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 489 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, προστίθεται ἕκτον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«στ. Κατὰ ἀποφάσεως τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ πενταμελοῦς ἐφετείου, δι' ἧς κατεδικάσθη ὁ κατηγορούμενος, εἰς θανατικὴν ποινήν, ἢ εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας, διαρκείας τοὐλάχιστον δύο (2) ἐτῶν, ἐξαιρουμένων τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ παραβάσει τοῦ Νόμου 774/1978 «περὶ καταστολῆς τῆς τρομοκρατίας καὶ προστασίας τοῦ Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος», ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν χωρεῖ ἔφεσις».

"Αρθρον δωδέκατον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 490 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας προστίθεται δευτέρα παράγραφος, ἔχουσα οὕτω:

«2. Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν δύναται νὰ ἐκκαλῇ πᾶσαν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ πενταμελοῦς ἐφετείου τῆς περιφερείας τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖ ἐφετείου, εἴτε ὑπὲρ εἴτε κατὰ τοῦ καταδικασθέντος, ἐντὸς προθεσμίας δέκα πέντε (15) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως».

"Αρθρον δέκατον τρίτον.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 497 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἐν τέλει τῆς παρ. 2 προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρούσης παραγράφου τὸ κατ' ἔφεσιν δικάζον δικαστήριον, ἀναβάλλον τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐφέσεως δύναται εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ κατηγορουμένου νὰ διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν ἐκτελέσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἐπὶ τῇ καταβολῇ χρηματικῆς ἐγγυήσεως καὶ ἂν ἔτι ἡ κρινομένη ἔφεσις δὲν ἔχει ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα βάσει τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως».

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 497 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, προστίθεται καὶ ἕκτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«6. Ἡ ἔφεσις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ πενταμελοῦς ἐφετείου, ἀσκουμένη εἴτε ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως εἴτε ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου, δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως εἴτε αὕτη εἶναι ἀθωωτικὴ εἴτε καταδικαστική, ἐξαιρέσει τῆς ἐπιβαλούσης τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου».

"Αρθρον δέκατον τέταρτον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 499 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, προστίθενται ἐν τέλει δύο ἐδάφια ἔχοντα ὡς ἑξῆς:

«Τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν ἐφετεῖον κρίνει τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου καὶ τὸ Ἑπταμελὲς Ἐφετεῖον τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Πενταμελοῦς Ἐφετείου. Εἰδικώτερον τὸ Ἑπταμελὲς Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν δικάζει τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Πενταμελοῦς Ἐφετείου Ἀθηνῶν, τὸ Ἑπταμελὲς Ἐφετεῖον Πειραιῶς τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Πενταμελῶν Ἐφετείων Πειραιῶς, Κρήτης, Αἰγαίου, Δωδεκανήσου καὶ Ναυπλίου, τὸ Ἑπταμελὲς Ἐφετεῖον Θεσσαλονίκης τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Πενταμελῶν Ἐφετείων Θεσσαλονίκης καὶ Θράκης, τὸ Ἑπταμελὲς Ἐφετεῖον Πατρῶν τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Πενταμελῶν Ἐφετείων Πατρῶν καὶ Κερκύρας καὶ τὸ Ἑπταμελὲς Ἐφετεῖον Λαρίσης τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Πενταμελῶν Ἐφετείων Λαρίσης καὶ Ἰωαννίνων».

"Αρθρον δέκατον πέμπτον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 509 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, προστίθεται ἐδάφιον ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Ἐπὶ μετ' ἀναβολὴν συζητήσεως τὸ ἔγγραφον τῶν προσθέτων λόγων ἀναιρέσεως κατατίθεται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου δέκα πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ὡρισμένης νέας δικασίμου».

"Αρθρον δέκατον ἕκτον.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 663/1977 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Τὰ ποσὰ ἐξόδων τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 582 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἐπὶ καταδικασθέντων εἰς ποινὴν παρὰ ποινικοῦ δικαστηρίου δικάσαντος εἰς πρῶτον βαθμόν, ὁρίζονται κατὰ δικαστήριον ὡς ἑξῆς:

α) Ἐπὶ ἀποφάσεων Πταισματοδικείου ...	δρχ.	200
β) Ἐπὶ ἀποφάσεων Μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου	»	400
γ) Ἐπὶ ἀποφάσεων Μικτοῦ Ὁρκωτοῦ δικαστηρίου καὶ Πενταμελοῦς Ἐφετείου ...	»	2.000
δ) Ἐπὶ ἀποφάσεων Μικτοῦ Ὁρκωτοῦ Ἐφετείου καὶ Ἑπταμελοῦς Ἐφετείου	»	4.000
ε) Ἐπὶ ἀποφάσεων λοιπῶν ποινικῶν δικαστηρίων	»	800»

"Αρθρον δέκατον ἕβδομον.

Ὑπάλληλοι τῆς Βουλῆς — Δικηγόροι δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 58 τοῦ Α.Ν. 1752/1939 καὶ 5 τοῦ Ν. 2112/1952 εἰσφορᾶς πρὸς τὸ ΤΣΝ διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖον ἤσκησαν ἀποδεδειγμένως τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικηγόρου καὶ προσήγαγον εἰς τὸ Ταμεῖον συμπληρωμένα τὰ ὑπὸ τούτου χορηγούμενα ἀσφαλιστικὰ βιβλιάρια.

"Αρθρον δέκατον ὄγδοον.

1. Εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 264/1976 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Κώδικος τῶν Δικηγόρων, τοῦ Κώδικος Συμβολαιογράφων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Νόμου 723/1977 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ν.Δ. 3026/1954 «περὶ τοῦ Κώδικος τῶν Δικηγόρων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ὑπάγονται καὶ οἱ φοιτηταὶ Νομικῶν Τμημάτων τῶν Νομικῶν Σχολῶν τῶν ἡμεδαπῶν Πανεπιστη-

μίων, καταστάντες πτυχιοῦχοι ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1977 μέχρι δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Οἱ ἐμπίπτοντες εἰς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δύνανται νὰ αἰτήσωνται, ἐντὸς ἑξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, τὴν ἐγγραφήν των εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία ἀσκουμένων καὶ νὰ μετέχουν τῶν ἐξετάσεων διὰ τὸν διορισμόν των ὡς Δικηγόρων εἰς οἱονδήποτε Δικηγορικὸν Σύλλογον πλὴν τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Πατρῶν καὶ Λαρίσης.

Ἄρθρον δέκατον ἔνατον.
Ἔναρξις ἰσχύος καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Ὁ παρὼν νόμος τίθεται ἐν ἰσχύι ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1980 πλὴν τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων δεκάτου ἑβδόμου καὶ δεκάτου ὀγδόου, ἡ ἰσχὺς τῶν ὁποίων ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Διὰ τὰς μέχρι καὶ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1980 συνέδους τῶν μικτῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων ἰσχύουν οἱ κατὰ τὰς προϊσχυσάσας διατάξεις καταρτισθέντες ετήσιοι γενικοὶ κατάλογοι ἐνόρκων, ἀσχέτως τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον προσόντων, κωλυμάτων καὶ ἀνικανοτήτων.

3. Προκειμένου περὶ γενικῶν καταλόγων ἐνόρκων τῶν μικτῶν ὁρκωτῶν ἐφετείων, διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1980 μέχρι καὶ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1980 συνόδους αὐτῶν, ἰσχύουν, πρὸς κατάρτισιν τῶν καταλόγων τούτων, ἀντὶ τῶν ἐν ἄρθροις 383—384 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας, ὡς τὰ ἄρθρα ταῦτα ἀντικαθίστανται δι' ἄρθρου πρώτου τοῦ παρόντος νόμου, προθεσμιῶν, αἱ ἀκόλουθοι τοιαῦται: α) ἡ κατάρτισις τῶν ἄνω καταλόγων γίνεται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν ἐφετῶν μέχρι καὶ τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1979, β) ἡ ἀποστολὴ τῶν καταλόγων τούτων ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν εἰς τὸν γραμματέα τοῦ παρ' ᾧ τελεῖ συμβουλίου ἐφετῶν καὶ τὸν δήμαρχον τῆς ἕδρας αὐτοῦ πρὸς ἀνάρτησιν, γίνεται μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμβρίου 1979, γ) ἡ ἀνάρτησις τῶν αὐτῶν καταλόγων ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ συμβουλίου ἐφετῶν καὶ τοῦ Δημαρχείου γίνεται μέχρι καὶ τῆς 20 Νοεμβρίου 1979, δ) αἱ αἰτήσεις περὶ ἐγγραφῆς ἐνόρκων εἰς τοὺς καταλόγους τούτους καὶ αἱ ἐνστάσεις περὶ διαγραφῆς ἐνόρκων ἐκ τῶν αὐτῶν καταλόγων γίνονται μέχρι καὶ τῆς 30 Νοεμβρίου 1979, ε) ἡ ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν ὑποβολὴ τῶν αἰτήσεων καὶ ἐνστάσεων τούτων εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν γίνεται μέχρι καὶ τῆς 10 Δεκεμβρίου 1979 καὶ στ) ἡ ἀπόφασις τοῦ συμβουλίου τῶν ἐφετῶν ἐπὶ τῶν αἰτήσεων καὶ ἐνστάσεων, ὡς καὶ περὶ τῆς ἐγγραφῆς ἐγγραπτέων ἐνόρκων καὶ περὶ τῆς διαγραφῆς διαγραπτέων τοιούτων, καθὼς καὶ περὶ τῆς κηρύξεως τῶν ἄνω καταλόγων ὡς ὁριστικῶν, ἐκδίδεται μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1979, ἀρχομένης τῆς ἰσχύος τῶν ἐν προκειμένῳ καταλόγων ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1980 καὶ ληγούσης ταύτης τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1980.

4. Αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου παραπεμφθεῖσαι εἰς τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν δικαστήριον ὑποθέσεις ἐκδικάζονται ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου κατὰ τὰς διατάξεις τούτου. Αἱ ἐκ τῶν αὐτῶν ὑποθέσεων ἀφορῶσαι εἰς ἐγκλήματα, ὑπαχθέντα ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὸ πενταμελὲς ἐφετεῖον, μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως εἰς αὐτό, ἐκτὸς ἐὰν λόγῳ συναφείας ἢ συναιτιότητος διατηρῆται ἡ ἁρμοδιότης τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου.

5. Τὸ κατ' ἀποφάσεων τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ πενταμελοῦς ἐφετείου χορηγούμενον διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἔνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως ἐπιτρέπεται μόνον κατ' ἀποφάσεων ἐκδοθησομένων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου.

6. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται: α) τὸ Ν. Δ/γμα 804 τῆς 30.12.70—1.1.71 «περὶ μικτῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων» καὶ β) τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Ν. Δ/τος 495 τῆς 17/19 Ἰουλίου 1974 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ποιν. Κώδικος, τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. Δ/τος 804/1971 «περὶ μικτῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων».

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ